

VIJEĆE EUROPE

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

O DOPUŠTENOSTI

zahtjeva broj 77627/01

Milosav Kuljanin
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 3. lipnja 2003. u vijeću sastavljenom od

g. C. L. ROZAKIS, *predsjednik*,
g. P. LORENZEN,
g. G. BONELLO,
gđa. F. TULKENS
gđa. N. VAJIĆ,
gđa. E. STEINER,
g. K. HAJIYEV *suci*, i
g. S. NIELSEN, *Tajnik Odjela*

uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen 12. studenog 2001.
uzimajući u obzir očitovanje koje je podnijela tužena država i odgovor na očitovanje
koje je podnio podnositelj zahtjeva,
nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva g. Milosav Kuljanin, hrvatski je državljanin, rođen 1945., a živi u Zagrebu. Tuženu državu zastupa njena zastupnica gđa. Lidiya Lukina-Karajković.

A. Okolnosti predmeta

Činjenično se stanje predmeta, prema navodima stranaka, može sažeti kako slijedi.

Podnositelj zahtjeva i njegova bivša supruga bili su vlasnici kuće u Bariloviću, Hrvatska. Sagradili su kuću dok su bili u braku i smatrani su suvlasnicima kuće, iako je podnositelj zahtjeva bio upisan kao jedini vlasnik. Dana 11. lipnja 1991., podnositelj je navodno darovao kuću bivšoj supruzi ali ta promjena nije zabilježena u zemljišne knjige. Podnositelj je i dalje ostao jedini upisani vlasnik nekretnine.

Sredinom 1992., kuća je uništena u eksploziji koju su uzrokovali nepoznati počinitelji.

Dana 17. siječnja 1995. podnositelj se razveo od svoje supruge.

Dana 19. svibnja 1995. njegova bivša supruga pokrenula je građanski postupak pred Općinskim sudom u Zagrebu, zahtjevajući naknadu štete od Republike Hrvatske za uništenu kuću.

Dana 16. studenog 1995. tužena je dostavila dokaz da je podnositelj zahtjeva registrirani vlasnik kuće te da njegova bivša supruga nema *locus standi* u postupku.

Dana 28. srpnja 1995. podnositeljeva bivša supruga dostavila je dokaz da joj je 1991. kuću darovao podnositelj.

Sukladno Zakonu o izmjeni Zakona o obveznim odnosima iz 1996., Općinski sud u Zagrebu je dana 13. svibnja 1996. prekinuo postupak.

Sukladno Zakonu o odgovornosti za štetu nastalu uslijed terorističkih akata i javnih demonstracija, dana 25. rujna 2003. postupak je nastavljen.

Podnositelj je dostavio dokumentaciju iz koje je vidljivo da su se dana 13. siječnja 2004. on i njegova bivša supruga dogovorili da ponište ranije spomenuti ugovor o darovanju kuće.

B. Mjerodavno domaće pravo

Mjerodavni dio Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 53/1991, 73/1991,3/1994,7/1996 i 112/1999) glasi kako slijedi:

Članak 180. st.1.

"Za štetu prouzročenu smrću, telesnom ozljedom odnosno oduzimanjem ili uništenjem tuđe imovine uslijed akta nasilja ili terora ili javnih demonstracija ili manifestacija odgovaraju vlasti čiji su službenici, prema važećim zakonima, bili dužni spriječiti takvu štetu."

Mjerodavni dio Zakona o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br.7/1996- u nastavku: Zakonon iz 1996.) glasi kako slijedi:

Članak 1.

"U Zakonu o obveznim odnosima (Narodne novine, br53/91,73/91 i 3/94) članak 180. briše se."

Članak 2.

"Postupci za naknadu štete pokrenuti po odredbama čl. 180. zakona o obveznim odnosima prekidaju se. Postupci iz stavka 1. ovoga članka nastavit će se nakon što se donese poseban propis kojim će se urediti odgovornost za štetu nastalu uslijed terorističkih akata."

Mjerodavni dio Zakona o parničnom postupku predviđa slijedeće:

Članak 212.

"Postupak se prekida:

...

(6) kad je to drugim zakonom određeno."

Zakon o odgovornosti za štetu nastalu uslijed terorističkih akata i javnih demonstracija, (Narodne novine broj 117/2003, od 23. srpnja 2003.) propisuje, između ostalog, da će Republika Hrvatska nadoknađivati štetu koja je posljedica smrti, tjelesne povrede ili oštećenja zdravlja. Sva materijalna šteta može se zahtijevati temeljem Zakona o obnovi.

Mjerodavni dijelovi Zakona o obnovi (Narodne Novine, broj 24/1996, 54/1996, 87/1996, 57/2000) propisuju, između ostalog, da će sredstva za obnovu biti dodijeljena osobama čija imovina je uništena u ratu. Zahtjev se može dostaviti Ministarstvu za javne radove, obnovu i graditeljstvo.

PRIGOVOR

Podnositelj zahtjeva tvrdi da izglasavanje Zakona iz 1996. predstavlja miješanje u njegovo pravo na pristup sudu u smislu članka 6. § 1. Konvencije.

PRAVO

Podnositelj zahtjeva prigovara da Zakon iz 1996. spriječava domaće sudove da odluče o tužbi njegove bivše supruge koja je podnesena radi uništenja njihove kuće. Poziva se na članak 6. § 1. Konvencije, čiji mjerodavni dio glasi kako slijedi:

Članak 6§1

"Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi... svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku ispita njegov slučaj..."

Vlada tvrdi da podnositelj ne može bit žrtva povrede prava na koje se poziva jer nije stranka u domaćem postupku.

Podnositelj je tvrdio, na početku postupka koji se vodio pred Sudom, da nije darovao kuću svojoj bivšoj supruzi već su oni oduvijek suvlasnici nekretnine. Tvrdi da postupak koji je pokrenula njegova bivša supruga, prema tome, ima utjecaj na njegovo pravo vlasništva te da i on trpi zbog trajanja prekida postupka. Ipak, podnositelj zahtjeva je naknadno priznao da je ugovor o darovanju postojao, no da su ga on i njegova bivša supruga odlučili poništiti.

Sud podsjeća da opće pravilo koje se odnosi na pojam žrtve podrazumijeva da osoba koja podnosi zahtjev mora biti "osoba direktno zahvaćena djelovanjem ili propuštanjem o kojem se radi..." To opće pravilo je, pak, podložno odstupanjima ovisno o okolnostima, kao što je bliska veza sa podnositeljem u slučajevima gdje podnositelj tvrdi da je doživio povredu kao rezultat osporavane radnje i gdje direktna žrtva nije u mogućnosti sama podnijeti zahtjev (vidi *Winer v. the United Kingdom*, no. 10871/84, Odluka Komisije od 10. srpnja 1986., DR 48, str 168).

Sud bilježi da je podnositelj promijenio svoje izjave upućene Sudu a koje se odnose na njegov kontinuiran interes prema kući. Ukoliko je darovao kuću svojoj bivšoj supruzi, kako to trenutno tvrdi, on nema nikakvog interesa u odnosu na postupke koja ona vodi u vezi kuće. Ukoliko joj nije darovao kuću, kako je ranije tvrdio, tada bi imao određeni interes u odnosu na taj postupak. Ipak Sud bilježi da podnositelj zahtjeva ne prigovara prema članku 1. Protokola br.1 Konvencije da je Zakon iz 1996. povrijedio njegovo pravo vlasništva već prigovara prema članku 6. § 1. Konvencije da je Zakon povrijedio njegovo pravo na pristup sudu. Mogao se umiješati u postupak svoje bivše supruge no on to nije učinio. U svakoj od gore navedenih situacija, Sud nalazi da podnositelj ne može tvrditi da je žrtva povrede prava na pristup sudu.

Slijedi da zahtjev nije u suglasnosti *ratione personae* sa odredbama Konvencije usmislu članka 35. § 3. i mora biti odbačen u smislu članka 35 § 4..

Iz ovih razloga, Sud jednoglasno

Proglašava zahtjev nedopuštenim.

Søren NIELSEN

Tajnik

Christos ROZAKIS

Predsjednik